

Veehouderij: toekomstbestendig telt

Het is veel zinvoller als de landelijke politiek voorwaarden stelt aan de gezondheidseffecten van een nieuwe stal dan aan de maximumgrootte. En verder kunnen gemeenten uitstekend de afwegingen maken die nodig zijn bij de aanvraag van een vergunning voor veehouderijbedrijven. Dat schrijft de burgemeester van Horst aan de Maas, Kees van Rooij.

De roep om een plafond aan de omvang van de veehouderijstal is de verkeerde oplossing voor een terechte vraag: waarheen met onze intensieve veehouderijsector? Niet het landelijk bepalen van een bovengrens aan de

grootte van een stal is de gewenste uitkomst van het maatschappelijk debat over megastallen. Dat zou lijken op symboolpolitiek en symboolbestrijding.

Alleen al in Limburg hebben we nu al meer dan 140 vergunde stallen die voldoen aan de definitie van 'megastal'. De kern van het door staatssecretaris Bleker ingezette debat over megastallen gaat over welke visie we hebben op de toekomst van de veehouderijsector in ons land. Een toekomstvisie die hard aan herziening toe was na de uitbraak van dierziekten die serieuze risico's meebrachten voor de volksgezondheid.

Uit onderzoek blijkt dat de opvattingen van de Nederlandse bevolking

uiteen lopen: 17 procent wijst megastallen resoluut af, terwijl 13 procent ermee instemt. De grootste groep heeft nog geen definitieve mening.

In het nuttige brede maatschappelijke debat dat nu gaande is onder leiding van oud-minister Hans Alders gaat het gelukkig ook steeds meer om onze visie op de toekomst van de veehouderij in Nederland. In het debat draait het vooral om de argumenten op het gebied van dierenwelzijn en mogelijke risico's voor de volksgezondheid. In het verleden ging het debat nog vooral om milieu en natuur. Door met name de uitbraak van Q-koorts en de overslag naar mensen toe is dat gekenterd.

Om aan nieuwe eisen te voldoen en de investeringen rendabel te maken zal de druk op schaalvergroting niet minder worden. De uitkomst van het debat zal dus niet zijn een begrenzing van de grootte van de veebedrijven. Bepalend zijn de nieuwe maatschappelijke eisen aan de veehouderij in relatie tot de volksgezondheid en het dierenwelzijn.

Strenge regels

Deze eisen moeten vertaald worden in een toekomstbestendige veehouderijsector. Met het accent op duurzaam ontwikkeling. Uit onderzoek blijkt ook dat de meeste Nederlanders een voorkeur hebben voor een scenario waarin schaalvergroting wordt toegestaan, maar gekoppeld aan strenge regels op het gebied van landschapelijke inpassing, volksgezondheid en dierenwelzijn.

De winst van het huidige debat over

me met een absolute begrenzing van de schaalgrootte voor de veehouderij af als onnodig en onwenselijk.

De gemeente staat als eerste overheid het dichtst bij de burgers en kan het beste in dialoog met alle belangen de afwegingen maken die passen bij die lokale omstandigheden. Dat is zeker geen gemakkelijke opgave voor lokale bestuurders en politici, maar wel één waar ze voor dienen te staan en die ze moeten kunnen verantwoorden voor de lokale bevolking. Vanwege emoties of burgerinitiatieven de verantwoordelijkheid maar doorschuiven naar een hogere bestuurslaag zou pas echt een teken van zwakte zijn.

KEES VAN ROOIJ,

Burgemeester Horst aan de Maas

Geen landelijk regime

En met die landelijke kaders kunnen gemeenten en provincies prima zelf bepalen welke veehouderij waar mogelijk is, waar sanering aan de orde is en hoe de kwaliteit van het landelijk gebied geborgd kan worden. Terecht wijst de Vereniging Nederlandse Gemeenten een landelijk regi-

NOTEER ALVAST IN UW AGENDA!

LANDBOUW VAKBEURS

Brabant Hallen 's Hertogenbosch
12, 13, 14 oktober 2011
www.landbouwwakbeurs.nl

Burgemeester Kees van Rooij van Horst aan de Maas.

Foto: Gemeente Horst aan de Maas